

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 815/2026
09.07.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Врховног суда Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету малолетног сада пунолетног АА, због кривичног дела тешка крађа у саизвршилаштву из члана 204. став 1. тачка 1) у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА, адвоката Немање Томића, поднетом против правноснажног решења Вишег суда у Новом Саду Квм 61/26 од 17.04.2026.године, у седници већа одржаној дана 09.07.2026. године, већином гласова донео је:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА, адвоката Немање Томића, па се **ПРЕИНАЧАВА** правноснажно решење Вишег суда у Новом Саду Квм 61/26 од 17.04.2026. године, у ставу другом изреке, тако што се малолетном сада пунолетном АА, досуђују трошкови на име састава жалбе од 28.03.2026.године у износу од 50.000,00 (педесетхиљада) динара, који ће бити исплаћени из буџетских средстава у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Ивм 41/25 од 02.03.2026.године малолетном сада пунолетном АА досуђена је накнада трошкова кривичног поступка на име награде и нужних издатака изабраног браниоца по пуномоћи, адвоката Немање Томића, у укупном износу од 190.000,00 динара, на терет буџетских средстава суда и наложена је рачуноводству суда исплата досуђеног износа у року од 60 дана од дана правноснажности решења, на рачун браниоца, адвоката Немање Томића, означен у изреци, док је преко досуђеног износа, а за износ од 2.500,00 динара, захтев за накнаду трошкова одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Квм 61/26 од 17.04.2026. године у ставу првом одбијена је као неоснована жалба браниоца малолетног сада пунолетног АА, адвоката Немање Томића, изјављена против првостепеног решења. Истим решењем је у ставу другом одбијен је као неоснован захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, у износу од

50.000,00 динара, на име састава жалбе, изјављене против првостепеног решења дана 28.03.2026. године.

Против правоснажног решења Вишег суда у Новом Саду Квм 61/26 од 17.04.2026.године, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац малолетног сада пунолетног АА, адвокат Немања Томић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев као основан и укине побијано решење и предмет врати на поновно одлучивање или да исто преиначи и сада пунолетном АА досуди накнаду трошкова на име састава жалбе изјављене против првостепеног решења, у износу од 50.000,00 динара, као и трошкове на име састава захтева за заштиту законитости.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештавања јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца малолетног сада пунолетног АА, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правоснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца малолетног сада пунолетног АА, је основан.

По налажењу Врховног суда, основано бранилац малолетног сада пунолетног АА, адвокат Немања Томић у поднетом захтеву указује да је другостепеним решењем у ставу другом учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, јер је наведеном одлуком о трошковима кривичног поступка одбијен захтев браниоца за накнаду трошкова на име састава жалбе изјављене против првостепеног решења.

Наиме, из списка предмета произилази да је решењем Вишег суда у Новом Саду Ивм 41/25 од 04.02.2026.године према малолетном сада пунолетном АА, на основу члана 24. став 2. и члана 85. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица обустављено извршење васпитне мере посебне обавезе да се без накнаде укључи у рад хуманитарних организација или у послове социјалног, локалног или еколошког садржаја у трајању од 40 часова у периоду од 6 месеци колико може трајати ова посебна обавеза, а на основу члана 79. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично-правној заштити малолетних лица, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након овога, малолетни сада пунолетни АА је преко изабраног пуномоћника, адвоката Немање Томића поднео Вишем суду у Новом Саду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у износу од 192.500,00 динара, са захтевом да исти буду исплаћени на рачун браниоца. О наведеном захтеву је одлучено правоснажним решењима Вишег суда у Новом Саду Ивм 41/25 од 02.03.2026.године и Квм 61/26 од 17.04.2026.године.

Из списка такође произилази да је против првостепеног решења Вишег суда у Новом Саду Ивм 41/25 од 02.03.2026.годин, бранилац изјавио жалбу због повреде одредби чланова 261. и 441. став 4. ЗКП, у којој је, поред осталог, тражио да суд досуди накнаду трошкова

на име састава жалбе, у износу од 50.000,00 динара, који захтев је другостепеним побијаним решењем одбијен као неоснован, из разлога што бранилац није успео са изјављеном жалбом.

Одредбом члана 261. став 1. ЗКП је прописано да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка, а ставом 2. тачка 7) истог члана прописано је да трошкови кривичног поступка између осталог обухватају и нужне издатке оштећеног као тужиоца као и награду и нужне издатке његовог пуномоћника.

Одредбом члана 267. ЗКП је прописано да о дужности плаћања трошкова који настану код суда правног лека, одлучује тај суд, сходно одредбама члана 261. до 266. ЗКП.

Одредбом члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела је прописано да ако је према малолетнику изречена васпитна мера или је поступак обустављен, трошкови поступка падају на терет буџетских средстава, а оштећени се ради остваривања имовинскоправног захтева упућује на парнични поступак.

Имајући у виду наведено и цитиране законске одредбе, Врховни суд налази да је у конкретном случају, другостепени суд повредио одредбу члана 441. став 4. ЗКП, доносећи одлуку да одбије захтев за накнаду трошкова на име састава жалбе браниоца против првостепеног решења. Ово из разлога што у процесној ситуацији када у случају доношења ослобађајуће и одбијајуће пресуде или обуставе кривичног поступка или када је у правноснажној одлуци суд одлучио да сходно одредби члана 79. став 1. Закона о малолетним учиниоцима кривичних дела трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда, браниоцу окривљеног припада право на име састава жалбе изјављене против решења о трошковима без обзира на одлуку о поднетој жалби, јер то право није искључено ниједном одредбом Законика о кривичном поступку или Адвокатске тарифе, осим у случају уколико се ради о злоупотреби у поступању браниоца.

На описани начин је учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, на коју се основано указује захтевом за заштиту законитости браниоца малолетног АА, адвоката Немање Томића, па је Врховни суд усвојио као основан захтев за заштиту законитости и преиначио решење Вишег суда у Новом Саду Квм 61/26 од 17.04.2026.године у ставу другом изреке и досудио малолетном сада пунолетном АА трошкове на име састава жалбе од 28.03.2026. године у износу од 50.000,00 динара, који ће бити исплаћени из буџетских средстава у року од 15 дана од дана пријема ове пресуде.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић с.р.**

**Председник већа-судија,
Светлана Томић Јокић с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице**

Миланка Ранковић